

یادداشت

مراقب مرگ تردیجی هرمز باشیم

مهدی عرب‌صادق

تخلیلگرد دیپلماسی انرژی و ژئوپلیتیک

در هفتمین هفته از جنگی که گمان می‌کردیم با نفت ۲۰۰دلاری به پایان می‌رسد، قیمت نفت برنت روی ۱۰۶ دلار نشست‌ه است. این عدد نه فروپاشی است، نه جهش فاجعه‌بار؛ یک جای کار می‌لنگد. مگر تنگه هرمز بسته نشده بود؟ پس چرا بازارها از کنار بزرگ‌ترین بحران ژئوپلیتیکی خلیج فارس در یک قرن اخیر عبور کرده‌اند؟ پاسخ در همان جایی نهفته است که ما همیشه از آن غافل بوده‌ایم: جهان دیگر آن جهانی نیست که ما فکر می‌کنیم. سال‌هاست که بازارهای جهانی انرژی را رصد می‌کنم، میزهای مذاکره در وین و ژنو تا اتاق‌های معاملات در لندن و سنگاپور، همیشه یک اصل را به ما گوش‌زده کرده‌اند: «سلاح‌ها تاریخ مصرف دارند، حتی سلاح‌های ژئوپلیتیک». امروز آن اصل بیش از هر زمان دیگری مصداق پیدا کرده است. تنگه هرمز، این شاهراه حیاتی که قرن‌ها برگ برنده ما ایرانی‌ها در معادلات جهانی بود، در حال پوست‌اندازی است. برگ‌ردیم به روزهای نخست جنگ و وقتی ایران تهدید به بستن تنگه کرد، قیمت نفت جوشی ۱۵دلاری را تجربه کرد و به ۸۵ دلار رسید. اما پس از آن چه شد؟ بازار آرام گرفت و در اوج بحران، وقتی خبرها از مین‌گذاری در تنگه مخابره می‌شد، نفت حتی نتوانست از ۱۲۰ دلار عبور کند و همان شب به ۸۶ دلار بازگشت.

چه اتفاقی افتاده بود؟ سه نیروی خاموش، هم‌زمان در حال کار بودند:

اول، مسیره‌های جایگزین است و عربستان سعودی، که روزگاری آسیب‌پذیرترین بازیگر بحران‌های هرزم به‌شمار می‌رفت، این‌بار ظرف فقط دو هفته خط لوله شرق-غرب خود را با ظرفیت کامل هفت میلیون بشکه در روز به کار انداخت و نفتش را از بندر بنبع در دریای سرخ صادر کرد. امارات نیز صادرات از فجیره را به دو میلیون بشکه در روز رساند. کره جنوبی، یکی از بزرگ‌ترین مشتریان نفت خلیج فارس، اعلام کرد ۱۱۰ میلیون بشکه نفت را از مسیره‌های غیرهرمز سرشارش داده است. حتی عراق که شکننده‌ترین اقتصاد منطقه را دارد، مسیر کرکوک-جهان به ترکیه را با ظرفیت نزدیک به یک میلیون بشکه فعال و نخستین محموله نفتی خود را از بندر بانباس سوریه روانه بازار کرد. دوم، ذخایر شناور است که گرچه کارکرد طولانی‌مدت ندارد، به‌طوری‌که بیش از آغاز جنگ بیش از ۱۵۰ میلیون بشکه نفت روی آب‌های جهان در حال ذخیره‌سازی در شناور بود. این حجم عظیم، ضربه‌گیر بازار شد. وقتی تنگه نیمه‌بسته شد، این نفت از قبل بارگیری شده، مانند سدی در برابر جهش قیمت‌ها عمل کرد.

سوم هم، سیر بیبه‌ای آمریکااست، چراکه دولت ترامپ دقیقاً در روزهایی که بیمه‌گران بین‌المللی حاضر به پوشش ریسک کشتی‌رانی در خلیج فارس نبودند، با دستور به شرکت تأمین مالی توسعه ایالات متحده (DFC)، عملاً ریسک عبور نفتکش‌ها را ملی کرد و نیروی دریایی آمریکا اسکورت نفتکش‌ها را آغاز کرد.

نتیجه این سه نیروچه بود؟ حدود ۵۰ درصد از نفتی‌که به پیش از جنگ از تنگه هرمز عبور می‌کرد، حالا از بیرون این گلوگاه به بازار می‌رسد. صادقانه و خودمانی بگویم، جهان یاد گرفته است بدون هرمز زندگی کند. این زنگ خطری است که باید صدایش را بشنویم. IMEC کریدوری است که عربستان و توو کرد، اما نمرده است و این نام را احتمالاً در سال‌های آینده زیاد خواهید شنید. این نام کریدور اقتصادی هند-خاورمیانه-اروپا است. طرحی که در حاشیه نشست G۲۰ در ۲۰۲۳ رونمایی شد و قرار است مسیر کالا و انرژی را از هند، از طریق امارات، عربستان، ارمنی و اسرائیل به اروپا منتقل کند. هدف اصلی این کریدور دقیقاً کاهش وابستگی جهان به تنگه هرمز است و به زبان ساده، رقیب ژئوپلیتیکی تنگه هرمز است. قرار است مسیر جدیدی برای جریان انرژی، کالا و حتی داده‌ها بین آسیا و اروپا ایجاد کند که از مِیج گلوگاه تنگ و قابل تهدیدی عبور نکند. گرچه خبر خوب این است‌که ریاض به‌تازگی در یک چرخش دیپلماتیک قابل توجه، مشارکت در این کریدور را رد کرده است و حاضر نشده شریک پروژه‌ای شود که اسرائیل در طراحی آن نقش دارد. اما خبر بد این است که این کریدور فقط یکی از مسیره‌های جایگزین است. چنین بزرگ‌ترین واردکننده نفت جهان، مسیره‌های زمینی خود را توسعه می‌دهد. اروپا با سرعتی نفس‌گیر به سمت تجدیدپذیرها می‌رود و آمریکا حالا خودش بزرگ‌ترین تولیدکننده نفت جهان است. نمی‌گویم هرمز بی‌اهمیت شده است. هنوز ۲۰ درصد تجارت جهانی نفت از این تنگه می‌گذرد. هنوز همه قطر، بحرین و کویت هیچ مسیر جایگزینی برای صادرات گاز و نفت خود ندارند. اما روند روشن است، اهمیت نسبی هرمز در حال کاهش است و این کاهش، تردیجی بی‌روصدا و شاید برگشت‌ناپذیر باشد، پس امروز باید با این برگ برنده درست بازی کنیم.

اما چنین، معمای بزرگ ماست و واقعیتی هست که باید درباره‌اش صریح باشیم. در تمام هفته‌هایی که تنگه هرمز به روی کشتی‌های غربی بسته یا نیمه‌بسته بود، نفتکش‌های چینی با پرچم‌های کشورهای ثالث و با سیگانال خاموش، به آرامی از تنگه عبور می‌کردند. و روزانه حدود سه میلیون بشکه نفت به مقصد چین از هرمز می‌گذشت، بدون هیچ تنش و آورده خاصی. این رفتار دوگانه چین، حمایت دیپلماتیک از ایران در سازمان ملل و هم‌زمان تضمین عبور امن نفتکش‌هایش حامل یک پیام تلخ برای ماست؛ یکن به عنوان بزرگ‌ترین مشتری نفت ایران، از تنش در تنگه هرمز برای کسب امتیاز از هر دو طرف استفاده کرده است. هم با تهران مانور سیاسی داده، هم با واشنگتن برای تضمین عبور تجدیدپذیرهایش معامله کرده است. پس نکته اینجااست که بازی تنگه هرمز، هم‌زمان برای همه برد ندارد و هر بار که تهدید به بستن می‌کنیم، فرصتی برای دیگران می‌سازیم تا مسیره‌های جایگزین بسازند و وابستگی‌شان را کم کنند.

ما نباید عامل تغییر بزرگ از وابستگی به بی‌اعتنایی شویم، بهتر است یک مقایسه تاریخی از سال ۱۹۷۳ داشته باشیم، درست وقتی کشورهای عربی صادرات نفت را تحریم کردند، قیمت نفت در سه ماه چهار برابر شد و اقتصاد جهانی را فلج کرد. جهان آن زمان به‌شدت به نفت خاورمیانه وابسته بود. در سال ۱۹۹۰، وقتی صدام به کویت حمله کرد، قیمت نفت دو برابر شد و آمریکا را به بزرگ‌ترین مداخله نظامی‌اش از ویتنام کشاند. اما امروز در ۲۰۲۶ چه می‌بینیم؟ بزرگ‌ترین بحران تاریخ تنگه هرمز با حملات مستقیم به تأسیسات نفتی عربستان، قطر، امارات، عراق و کویت، با مین‌گذاری در آبره، با تهدیدهای متقابل ایران و آمریکا، قیمت نفت حتی نتوانسته از ۱۲۰ دلار عبور کند.

این فقط قدرت بازار نیست؛ این یک تحول ساختاری در معماری انرژی جهان است؛ اول انقلاب شیل آمریکااست و کشوری که روزگاری بزرگ‌ترین واردکننده نفت جهان بود، حالا خودش روزانه ۱۳ میلیون بشکه تولید می‌کند و به صادرکننده خالص تبدیل شده است. سپس جهش تجدیدپذیرهاست که بر اساس گزارش ۲۰۲۶ آژانس بین‌المللی انرژی‌های تجدیدپذیر ظرفیت نصب‌شده برق تجدیدپذیر جهان از مرز پنج هزار و ۱۵۰ گیگاوات عبور کرده و به ۴۹.۴ درصد کل ظرفیت برق جهان رسیده است و خورشید و باد جای نفت و گاز را در تولید برق می‌گیرند. سوم باتری‌های غول‌پیکر است و آمریکا، که در سال ۲۰۲۳ تقریباً هیچ ظرفیت ذخیره‌سازی باتری در مقیاس شبکه نداشت، در سال ۲۰۲۶ به ۱۴۰ گیگاوات‌ساعت رسیده است؛ یعنی می‌توان برق خورشیدی نیست را برای اشد ذخیره کرد. دیگر نیاززی به نیروگاه‌های گازی برای پشتیبانی نیست. این اتفاق هستند که به ما می‌گویند چرا قیمت نفت ۲۰۰ دلار نشد. نه اینکه جهان به نفت نیاز ندارد؛ بلکه حالا گزینه‌های بیشتری برای بی‌نیاز شدن دارد.

یادداشت کامل را در سایت «شرق» بخوانید

جنگ روسیه و اوکراین و جنگ در خلیج فارس، گذار از سوخت‌های فسیلی به انرژی تجدیدپذیر را سرعت بخشد

گریز اروپا از جنگ نفت

مریم شکرانی، جنگ، گذار انرژی را در اروپا سرعت داده است. اروپا سال‌هاست که به دنبال عبور از سوخت‌های فسیلی و روی آوردن به انرژی تجدیدپذیر است؛ این هدف‌گذاری از ابتدا با نگاه حفاظت از محیط زیست انجام شد اما وقوع دو جنگ مهم یعنی جنگ روسیه و اوکراین و حالا جنگ آمریکا و اسرائیل با ایران سبب شده است نگاه سیاسی و امنیتی هم در این ماجرا دخیل شود و اروپا با سرعت هرچه تمام‌تر به سمت انرژی‌های تجدیدپذیر پیشروی کند؛ کشورهای عضو اتحادیه اروپا حالا جناب در این هدف‌گذاری مصمم هستند که حتی تعطیلی بی‌درپی غول‌های بزرگ صنعتی را به دنبال اعمال سخت‌گیرانه قانون مالیات کربن، نادیده گرفته‌اند.

درس اروپا از جنگ اوکراین

تا پیش از جنگ روسیه و اوکراین، اروپا به‌شدت به نفت و گاز روسیه وابسته بود؛ تا آنجا که نزدیک به نیمی از گاز مورد نیاز اروپا از طریق روسیه تأمین می‌شد. با تعرض روسیه به حیاط خلوت اروپا و شعله‌گرفتن جنگ، بهای هر بشکه نفت از صد دلار فراتر رفت و افزایش سریع قیمت گاز، کلبدواژه زمستان سخت اروپا را بر سر زبان‌ها انداخت. تداوم واردات نفت و گاز روسیه، آن‌هم در شرایطی که قیمت‌ها به‌سرعت صعودی شده بود، به معنی درآمد بالاتر روسیه و تأمین مالی جنگ علیه اوکراین بود، بنابراین کشورهای اروپایی به‌سرعت نفت و گاز روسیه را تحریم کردند. تحریم نفت روسیه برای اروپا ساده‌تر بود؛ چراکه به‌سرعت کشورهای حاشیه خلیج فارس و سایر فروشندگان نفت جایگزین شدند اما تحریم گاز روسیه به آن ساده‌گی نبود. گاز روسیه از طریق خط لوله‌های عظیم زیر دریا به اروپا منتقل می‌شد و جایگزینی خط لوله‌های انتقال گاز به‌سرعت و در کوتاه‌مدت عملی نبود؛ بنابراین اروپا ناچار شد در کوتاه‌مدت مخازن گاز خود را پر کند و گاز را به صورت مایع از دیگر کشورهای فروشنده و در صدر آن قطر و آمریکا وارد کند. با این حال جنگ روسیه و اوکراین یک تغییر بزرگ‌تر را در بازار انرژی اروپا ایجاد کرد و آن گذار سریع‌تر از سوخت فسیلی به انرژی تجدیدپذیر بود؛ این تصمیم‌گیری طبیعتاً مورد خوشایند آمریکا به عنوان بزرگ‌ترین تولیدکننده نفت و گاز جهان نبود اما بسیاری اروپا در قامت واردکننده انرژی نجات‌خوش بود. چنان‌که چین هم به عنوان بزرگ‌ترین واردکننده انرژی جهان، تلاش کرد که از این کورس رقابت عقب نیفتد.

حالا جنگی دیگر در خلیج فارس و مختل‌شدن بازار سوخت‌های فسیلی سبب شده است اروپا و سایر واردکنندگان بزرگ انرژی‌های فسیلی. بیش‌ازپیش برای توسعه انرژی تجدیدپذیر به تکاپو بیفتند.

ترامپ علیه انرژی تجدیدپذیر

در جمهره جنگ آمریکا و اسرائیل با ایران، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، بارها اعلام کرد بسته‌شدن تنگه هرمز و اختلال در صدور نفت و گاز کشورهای عربی، آمریکا را متضرر نمی‌کند و بزرگ‌ترین بازنده این غائله اروپاست. او با همین نگاه ناتو و اروپا را ترغیب به ورود به جنگ با ایران کرد تا تنگه هرمز گشوده و قیمت نفت و گاز کاهش‌ی شود اما اروپا نهنتها علاقه‌ای به ورود به این جنگ نشان نداد، بلکه با سرعت هرچه تمام‌تر بر سیاست توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر متمرکز شده است. هرچند دونالد ترامپ تلاش می‌کند این اقدام اروپا را «دیوانگی» بخواند و رویکرد اروپا برای توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر را سرزنش کند اما این نوع رفتار برای آمریکا به عنوان بزرگ‌ترین تولیدکننده سوخت‌های فسیلی قابل فهم است. جندی پیش ترامپ در شبکه تروث‌سوشال نوشت: «اروپا به‌شدت به انرژی نیاز دارد، ما در بریتانیا می‌کنند در صورت تداوم تنش‌ها، این روند در ماه‌های آینده نیز ادامه یابد. گذشته از توسعه انرژی خورشیدی و یادی، اتحادیه اروپا کاهش مصرف برق و افزایش بهره‌وری را در دستور کار خود قرار داده است. این کاهش مصرف برق بخشی از تلاش‌های اتحادیه اروپا برای بهبود بهره‌وری انرژی و کاهش مصرف تا ۱۱.۷ درصد تا سال ۲۰۳۰ است. با این حال، همچنان نیاز به تلاش‌های بیشتری برای رسیدن به این هدف وجود دارد.

گذشته از این اتحادیه اروپا با وارد سخت‌گیرانه مالیات کربن، بسیاری از صنایع بزرگ خود را به تعطیلی گشانده است و البته از این بابت چندان نگران به نظر نمی‌رسد؛ چراکه به نظر می‌رسد اروپا تصمیم دارد مدل درآمدزایی خود را از صنایع‌محوربودن به خدمات‌محوربودن توسعه دهد.

در سال‌های اخیر گزارش‌های مکرری از تعطیلی

انتخاباتی خود بر سرمایه‌گذاری در انرژی‌های غیرفسیلی ازجمله انرژی بادی و هسته‌ای، تاکید داشت. اما با تمام این جدل‌ها، اروپا دوباره بر سر توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر مصمم ایستاده است. تا قبل از شروع جنگ روسیه و اوکراین تنها چیزی حدود یک‌سوم انرژی اروپا از انرژی تجدیدپذیر تأمین می‌شد اما حالا سهم تجدیدپذیرها در اتحادیه اروپا به حدود نیمی از انرژی مورد استفاده این کشورها رسیده است.

بررسی سهم انرژی تجدیدپذیر در سبد مصرف انرژی اتحادیه اروپا حاکی از آن است که این منطقه حدود ۴۲ درصد از برق خود را از منابع تجدیدپذیر تولید می‌کند. آلبانی و نروژ تقریباً صد درصد و پس از آن دانمارک با ۸۸.۶ درصد به وسیله انرژی‌های تجدیدپذیر تأمین می‌شوند. کوزوو، مالت و مولداوی کمترین سهم انرژی‌های تجدیدپذیر را در تولید برق دارند که سهم این کشورها به کمتر از ۱۰ درصد سبد مصرفی انرژی می‌رسد.

اروپا مصمم در توسعه تجدیدپذیرها

ایین رویکرد با بروز جنگی دیگر در خلیج فارس تقویت شده است و کشورهای اروپایی همچنان درصدد توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر هستند. در همین زمینه روتیزر نوشته است با بالاگرفتن جنگ در خلیج فارس و بی‌ثباتی در بازار انرژی، خانوارهای اروپایی بیش از گذشته به نصب پنل‌های خورشیدی روی آورده‌اند؛ روندی که می‌تواند سرعت گذار به انرژی‌های تجدیدپذیر را در این قاره افزایش دهد.

در این گزارش قید شده است تشدید تنش‌ها و درگیری‌های مرتبط با ایران، بار دیگر نگرانی‌ها درباره امنیت انرژی در اروپا را افزایش داده و موجب رشد تقاضا برای سیستم‌های خورشیدی خانگی شده است. براساس تحلیل منتشرشده، خانوارهای اروپایی که پیش‌تر نیز تحت فشار افزایش هزینه‌های انرژی قرار داشتند، اکنون بیش از گذشته به دنبال راهکارهای جایگزین برای کاهش وابستگی به سوخت‌های فسیلی هستند. دراین‌میان نصب پنل‌های خورشیدی بر بام منازل به عنوان گزینه‌ای مقرون‌به‌صرفه و پایدار، مورد توجه گسترده قرار گرفته است.

کارشناسان حوزه انرژی معتقدند بی‌ثباتی در عرضه نفت و گاز، به‌ویژه در شرایطی که مسیره‌های کلیدی مانند تنگه هرمز با اختلال مواجه می‌شوند، باعث نوسانات شدید قیمت انرژی در بازارهای جهانی می‌شود. این وضعیت کشورهای اروپایی را به سمت توسعه منابع انرژی تجدیدپذیر سوق داده است و شرکت‌های فعال در حوزه انرژی‌های پاک از افزایش سفارش‌ها برای نصب پنل‌های خورشیدی در دادنه‌اند. برخی تحلیلگران پیش‌بینی می‌کنند در صورت تداوم تنش‌ها، این روند در ماه‌های آینده نیز ادامه یابد. گذشته از توسعه انرژی خورشیدی و یادی، اتحادیه اروپا کاهش مصرف برق و افزایش بهره‌وری را در دستور کار خود قرار داده است. این کاهش مصرف برق بخشی از تلاش‌های اتحادیه اروپا برای بهبود بهره‌وری انرژی و کاهش مصرف تا ۱۱.۷ درصد تا سال ۲۰۳۰ است. با این حال، همچنان نیاز به تلاش‌های بیشتری برای رسیدن به این هدف وجود دارد.

گذشته از این اتحادیه اروپا با وارد سخت‌گیرانه مالیات کربن، بسیاری از صنایع بزرگ خود را به تعطیلی گشانده است و البته از این بابت چندان نگران به نظر نمی‌رسد؛ چراکه به نظر می‌رسد اروپا تصمیم دارد مدل درآمدزایی خود را از صنایع‌محوربودن به خدمات‌محوربودن توسعه دهد.

در سال‌های اخیر گزارش‌های مکرری از تعطیلی

جنگ روسیه و اوکراین و جنگ در خلیج فارس، گذار از سوخت‌های فسیلی به انرژی تجدیدپذیر را سرعت بخشد

گریز اروپا از جنگ نفت

پرتوشیمی‌های اروپا رسانه‌ای شده است. به عنوان مثال در زمستان سال ۱۴۰۳ روتیزر خبر خاموشی چراغ تولید یکی از واحدهای بزرگ پرتوشیمی گروه اینئوس را منتشر کرد. براساس این گزارش، تعطیلی آخرین کارخانه تولید اتانول سنتزی بریتانیا از طرف شرکت اینئوس در گرین ماوث اسکاتلند، زنگ خطر جدی را برای صنعت پرتوشیمی این کشور به صدا درآورد. این کارخانه اعلام کرد که به دلیل زیان مالی روزانه حدود ۵۰۰ هزار دلار و نبود توان رقابت با پالایشگاه‌های مدرن‌تر در آسیا و خاورمیانه تعطیل شده و نیروی کار آن از ۴۷۵ نفر به ۷۵ نفر کاهش خواهد داشت. این کارخانه محصول استراتژیک مورد نیاز صنایع دارویی را تولید می‌کرد. به‌جز این کارخانه، در پنج سال گذشته ۱۰ مجتمع بزرگ پرتوشیمی در بریتانیا تعطیل شده‌اند و برخلاف ایلات متحده، هیچ کارخانه جدیدی در این کشور احداث نشده است. صنعت پرتوشیمی بریتانیا که زمانی از پیشگامان این صنعت در جهان محسوب می‌شد، اکنون با چالش‌های جدی برای بقا دست‌وپنجه نرم می‌کند. البته این کارخانه بریتانیایی تنها کارخانه‌ای نیست که در اروپا تعطیل می‌شود. در سال‌های اخیر، صنعت پرتوشیمی اروپا با چالش‌های جدی روبه‌رو شده که منجر به تعطیلی یا کاهش ظرفیت تولید در بسیاری از واحدها شده است. در همین زمینه S&P Global Commodity Insights گزارش داد واحدهای PTA در پرتغال و بلژیک تعطیل می‌شوند. شرکت Indorama Ventures اعلام کرد واحد PTA خود را در سینس پرتغال با ظرفیت ۷۰۰ هزار تن در سال، تعطیل می‌کند. همچنین شرکت INEOs واحد در بلژیک با ظرفیت ۴۴۲ هزار تن را تعطیل کرد. دلایل اصلی این تعطیلی‌ها هزینه‌های بالای انرژی و رقابت با واردات ارزان‌قیمت آسیایی عنوان شده‌اند.

همچنین Le Monde گزارش‌داد پرتوشیمی گراوتشون (Gravention) فرانسه که در نرماندی واقع شده، در حال کاهش ظرفیت است و قرار است تا سال ۲۰۲۵ حدود ۲۷۷ شغل حذف شود. از سال ۲۰۱۸ تاکنون این مجتمع زبانی معادل ۵۰۰ میلیون یورو داشته است. در ادامه، گزارش دیگری از تعطیلی پرتوشیمی‌ها از سوی ChemOrbis منتشر شده که براساس آن واحد PET/PTA شرکت Indorama در روتردام، هلند به طور دائمی تعطیل شده است.

علت اصلی تعطیلی بی‌درپی کارخانجات پرتوشیمی در اروپا چالش‌های اقلیمی و مسائل محیط‌زستی است. در سال ۲۰۲۵، قیمت مجوزهای انتشار کربن در اتحادیه اروپا (EUETS) به طور درخور توجهی افزایش یافته است. این روند هزینه‌های تولید در صنایعی مانند پرتوشیمی، فولاد و سیمان را به‌شدت افزایش داده است. در سال ۲۰۲۵، ۲۰۲۰ تغییرات اقلیمی و سیاست‌های مرتبط با آن تأثیر درخور توجهی بر کاهش مصرف مواد اولیه پرتوشیمی در اروپا داشته‌اند. براساس گزارش رسمی OPIS، مصرف گاز مایع (LPG) در بخش پرتوشیمی اروپا از ۱۵،۳۸ میلیون تن در سال ۲۰۲۳ به ۱۲،۲۷ میلیون تن در سال ۲۰۲۵ کاهش یافته که نشان دهنده کاهش ۱۷.۳درصدی است.

با تمام این اوصاف همچنان گذار از سوخت‌های فسیلی به طور کامل ممکن نیست و با چالش‌های درخور توجهی مواجه است؛ ازجمله اینکه ذخیره انرژی‌های تجدیدپذیر و باتری‌هایی که بتواند آن را ذخیره کند، همچنان چالش اصلی است. با این حال عبور نشانان اروپا از سوخت‌های فسیلی و کاهش سهم آن در سبد مصرفی انرژی این کشورها می‌تواند تاب‌آوری آنها را در برابر تنش‌های بازارهای سنتی انرژی افزایش دهد.

بازتاب

واکنش گروه ارزش آفرینی دات‌وان به مطلب «شرق»

گروه ارزش‌آفرینی دات‌وان در واکنش به انتشار مطلبی با عنوان «اینترنت‌فروشی بابک زنجانی!» که در تاریخ پنجم اردیبهشت ۱۴۰۵ در روزنامه شرق منتشر شده، پاسخی را ارسال کرده است که در ادامه عیناً نقل می‌شود: «بدین‌نوسلیه به‌عنوان روابط عمومی گروه ارزش‌آفرینی دات‌وان، نکات زیر جهت توضیر افکار عمومی و اصلاح مطالب خلاف واقع منتشرشده اعلام می‌گردد:

۱.ادعاهای مطرح‌شده درخصوص «اینترنت بابک زنجانی» و انتساب آن به مجموعه دات‌وان و آقای بابک زنجانی، اساساً کذب بوده و هیچ‌گونه ارتباطی با این مجموعه ندارد.
۲.این مجموعه در تاریخ ۳۰ فروردین ماه، بلافاصله پس از مشاهده سوء‌استفاده از نام دات‌وان در برخی کانال‌های فاقد هویت مشخص، موضوع را به‌صورت رسمی از طریق رسانه‌های خود اطلاع‌رسانی و صراحتاً تکذیب کرده است.
۳.هم‌زمان، موضوع از طریق مراجع قانونی و پلیس قفا مورد پیگیری قرار گرفته و شکایت رسمی در این خصوص ثبت شده است.

۴. با وجود این سوابق روشن و قابل راستی‌آزمایی، انتشار مطلب مذکور بدون بررسی و استناد کافی، مغایر با اصول حرفه‌ای روزنامه‌نگاری و الزامات دقت در انتشار اخبار بوده است.

۵. این اقدام موجب تشویش افکار عمومی و ورود خدشه به اعتبار این مجموعه شده و مسئولیت حقوقی آن متوجه آن رسانه می‌باشد.

لذا مستند به ماده ۲۳ قانون مطبوعات، بدین‌وسلیه رسماً درخواست می‌شود؛ الف) پاسخ و توضیحات این مجموعه، در نخستین شماره روزنامه در همان صفحه، ستون و با همان اندازه حروف که مطلب مذکور منتشر شده است، درج گردد. ب) متن منتشره در نسخه‌های برخط آن رسانه نیز به نحو مقتضی حذف و پاسخ این مجموعه به‌صورت کامل منتشر شود. بدیهی است در صورت عدم اقدام مطابق الزامات قانونی، این مجموعه حق پیگیری موضوع از طریق مراجع ذی صلاح را برای خود محفوظ می‌دارد.»

خبر

روتیزر: گذار به انرژی‌های تجدیدپذیر شدت گرفته است

روتیزر اعلام کرد جهان طی یک دهه با سه بحران عظیم انرژی روبه‌رو شده و جنگ ایران در سال ۲۰۲۶ بزرگ‌ترین اختلال تاریخ در تأمین انرژی را رقم زده است.

اولین بحران بزرگ دهه پس از پاندمی کووید-۱۹ و جهش تورم جهانی در سال ۲۰۲۱ رخ داده و این بحران با حمله روسیه به اوکراین در سال ۲۰۲۲ تشدید شده است. در سال ۲۰۲۶ نیز جنگ ایران و تحولات خاورمیانه بزرگ‌ترین اختلال تاریخ در تأمین انرژی را رقم زده است.

گزارش روتیزر در ادامه تاکید کرده گذار به انرژی‌های تجدیدپذیر سریع‌تر گرفته است و اکنون تقریباً نیمی از ظرفیت تولید برق جهان از منابع پاک تأمین می‌شود و این روند با هدف تقویت امنیت انرژی شتاب بیشتری خواهد گرفت.

نوبت دوم
فراخوان مناقصه عمومی (ارزیابی کیفی)
<p>توجه: اعلام آمادگی جهت شرکت در این مناقصه صرفاً بصورت الکترونیکی (توکِن) و از طریق سامانه ستاد به نشانی www.setadiran.ir می باشد.</p> <p>مناقصه عمومی یک مرحله‌ ای شماره م ۴۰۵۰۱۱م مربوط به انجام خدمات تعمیرگاهی مورد نیاز معاونت تعمیرات و پشتیبانی مدیریت عملیات ترابری و پشتیبانی تولید.</p> <p>الف- شرح مختصر خدمات: انجام خدمات تعمیرگاهی (۷۶ نفر) مورد نیاز تعمیرگاه های ترابری سبک، سنگین، اتوبوسرانی و ماشین آلات سيار ساختمانى مدیریت عملیات ترابری و پشتیبانی تولید</p> <p>ب - محل اجرائى خدمات و مدت انجام کار: محل اجرائى خدمات در حوزه شرکت ملى مناطق نفتخیز جنوب مدیریت عملیات ترابری و پشتیبانی انجام آن ۱۲ماه مى باشد.</p> <p>ج - برآورد کارفرما: برآورد کارفرما جهت انجام خدمات -۱۲۸۵،۲۷۲،۶۹۴،۸۳۵ریال می باشد</p> <p>د - شرایط مناقصه گران متقاضى:</p> <p>دانش ظرفیت ارایه(دندعدادى و ریالی) در رشته مربوطه</p> <p>مناقصه گران آزاد حداقل پایه ۵ رشته خدمات گرایش عمومی و دارای ظرفیت کاری آزاد مناقصه گران -ارائه یک نسخه از صورتهای مالی حسابرسی شده و دارای اجزای اصالـت از سامانه پردیس (در زمان انعقاد قرارداد در سامانه پردیس ثبت شده باشد) -ارائه مدرکی بر دارا بودن خط مشی ایمنی HSE -داشتن تجربه ودانش در زمینه مورد نظر و حسن سابقه در کارهای قبلی وتوان مالی-کلیه مدارک ارائه شده بایستی در دفتر اسناد رسمی برابر اصل شده باشد. به مدارکی که برابر اصل نباشد امتیازى تعلق نخواهد گرفت. - در تعیین برنده مناقصه و در شرایط برابر،اولیت با شرکت های بومی استانی می باشد.توانایی ارائه تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار به مبلغ -/۲۵۳،۲۹۷،۳۳۶۰۰ریال همچنین (۱۰٪مبلغ پیمان (در صورت برنده شدن) -نمناون تضمین انجام تعهدات می باشد)- ارائه یک نسخه تأیید شده از صورتهای مالی حسابرسی شده توسط سازمان حسابرسی یا اعضای جامعه حسابداران رسمی الزامیست.مناقصه گیر جهت تحویل تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار علاوه بر بارگذاری تصویر تضمین از طریق سامانه لازم است بصورت حضوری به دفتر کمیسیون مناقصات در اهواز، کوی فدائیان اسلام مجتمع تندگویان، واقع در روبروی بلوک دو، ساختمان طرجه‌های راه و ساختمان در مهلت مقرر مراجعه و تضمین را تسلیم نمایند.</p> <p>توجه: ضمانت نامه فرایند ارجاع کار و انجام تعهدات صافه توسط بانک های باسراگاد و سپه قابل پذیرش نمی باشد.</p>

هـ-محل و مهلت دریافت اسناد: از کلیه متقاضیان واجد شرایط دعوت بعمل می‌آید ظرف مهلت مقرر در این فراخوان جهت دریافت اسناد و اعلام آمادگی از طریق سامانه ستاد و به نشانی **www.setadiran.ir** مراجعه نمایند تا ارزیابی‌های لازم وفق آیین‌نامه اجرائی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات(ارزیابی کیفی)بر روی مدارک ارسالی مناقصه گران بعمل آید.

مهلت اعلام آمادگی: بصورت الکترونیکی (غیر حضوری و) از ساعت ۸:۰۰ تاریخ ۱۳۰۰/۱۳۰۱/۱۴ تا ساعت ۱۹:۰۰ تاریخ ۱۳۰۰/۱۳۰۱/۱۴

ضمناً می‌بایستی حداکثر ظرف مدت ۱۴روز مدارک ارزیابی کیفی خود را مطابق با

اطلاعات درخواسـت شده در استعمال ارزیابی کیفی از طریق سامانه ستاد بارگذاری نمایند.

بدیهی است کارفرما این حق را برای خود محفوظ میدارد به مدارکی که شرایط مندرج در متن آگهی و استعمال ارزیابی کیفی را لحاظ نموده اندتبریت اثر ندهد.
محل، زمان تحویل و گشایش پیشنهادهای: متقاضیان واجد شرایط در مرحله ارزیابی کیفی مکلفند پیشنهادهای خود را حداکثر تا ساعت ۱۳:۳۰ روز یکشنبه مورخ ۱۳۰۰/۱۳۰۱/۱۴ بصورت الکترونیکی و از طریق سامانه ستاد تسلیم نمایند. ضمناً پیشنهادهای در ساعت ۰۸:۳۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۳۰۰/۱۳۰۱/۲۳ گشایش و قرانت خواهد شد و حضور نماینده مناقصه گران با معرفی نامه و کارت شناسایی معتبر بلامانع است.همچنین مناقصه گران می بایست ضمن بارگذاری الکترونیکی تصویر تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار در سامانه تا ساعت ۲۰:۳۰روز یکشنبهمورخ۱۳۰۰/۱۳۰۱/۲۳اصل تضمین مذکور را به صورت فیزیکی به کمیسیون مناقصات شرکت ملى مناطق نفتخیز جنوب در آدرس: اهواز- کوی فدائیان اسلام مجتمع تندگویان، واقع در روبروی بلوک دو، ساختمان سابق طرجه‌های راه و ساختمان تسلیم نمایند.
همزمان ارائه معرفی نامه و کارت ملی برای متقاضیان شرکت در مناقصه و نمایندگان شرکتها در همه مراحل لازم و ضروری می باشد.

تذکر: حسب مورد ارائه یک نسخه اصلی از اساسنامه شرکتها، آگهی تاسیس، آخرین

تغییرات ثبتی و هرگونه گواهی مبنی بر واجد شرایط بودن شرکت متقاضی با مفاد آگهی

ارزایی می باشد.

شماره: ۱۳۵۹۷۰۳

WWW.NISOC.IR http://iets.mporg.ir

امور حقوقی و قراردادهای مناطق نفتخیز